

на а, а не на а. Н. п. гóрній гóрнаго, дóл-
нїй дóланаго, внѣшній внѣшнаго, и прóчала,
коѣто прóсто то ъвыкновенїе не различáва ътъ
пѣрки те що сѣ ѡкончáватъ на ий, но прáвильно
сички те приѡподовáва на ѣдїнъ примѣръ,
а нѣкои ътъ нїхъ различно произно́си, н. п.
внѣшній, говорѣи бѡнкашній, внѣтрянній вѣ-
трянній илїи внѣтрянній, и прóчала. (8)

„По тѡм примѣръ се склонáватъ и раз-
судїтельны те (сравнїтельны те) и превосходї-
тельны те именá, коѣто се различáватъ ътъ
положїтельны те тѡкмо со слѣдѡщїи те частї-
цы пѡ, и нáй. Н. п. дѣвѣльїй-дѣвѣльїю, пѡдѣ-
вѣльїю, нáйдѣвѣльїю, вѣльїю пѡвѣльїю, нáйвѣльїю.
Тáко и со оусѣченїемъ, вѣлъ, пѡвѣлъ, нáй
вѣлъ (9) мѡжеме ѡвáче нѣкогашъ да ѡпотре-
вáваме и чїсти те Славѣнски превосходїтел-
ни, н. п. пѣрежїшїй, влѣсто нáй пѣркїй, вѣ-
сочáйшїй, влѣ. нáй высѡкїй, и прóчала.

„Тѡка принадлежáтъ и ѡтѣчественни те и
прїтáжателни те прилагáтелни. Н. п. Петрѡвъ,
Пáвловъ, Попѡвъ, Сїмоновъ, коѣто не сá дрѡ-
го нїщо, тѡкмо оусѣчени ътъ совершени те
прилагáтелни прїтáжателни. Н. п. Петрѡвїй
Петрѡвъ, Пáвловїй Пáвловъ, Попѡвїй Попѡвъ,
и прóчала. И ѣмáтъ различїе тѡкмо по то-
вá, защѡто тѣм прїймáтъ членъ и когáто се